

net, samt Notarial- og Fogedforretningerne. Hvad angaaer selve Domsbehandlingen, frembyder den nye Ordning ikke nogen væsentligt Ulempe, idet jo Bithingstedet fremdeles bliver Bærning; kun vil det vistnok være aldeles rigtigt, som i Betænkningen foreslaaet, at foreskrive, at der skal holdes Thing paa Bithingstedet, ikke blot hver fjortende Dag, men hver ottende Dag. Dette maa jeg finde saameget mere nødvendigt, som der endogaa er visse Sager, der ikke ere Extraretsfager, i hvilke den ene Part kan protestere mod, at der gives længere Udsættelse end 8 Dage, nemlig Bexelsfager, og altsaa Lovgivningens Bud om denne korte Udsættelse ikke vil kunne fyldestgøres, hvis der ikke holdes Thing hver ottende Dag; men hvad selve Domsbehandlingen angaaer, er der jo ikke saadanne Ulemper for Beboerne. Derimod er det ganske vist, at de især i Henseende til Notarialforretninger, Skifte-, Foged- og Auktionsforretninger blive noget langt fjernede fra Retsbetjenten, og at dette er en Ulempe for Befolkningen; men hvad Notarialforretningerne angaaer, da er det jo foreslaaet i Betænkningen at henlægge dem til Politimesteren eller Politifuldmægtigen, hvorfor der med Hensyn til disse Forretningers Natur ikke er nogen væsentlig Hindring, men iøvrigt er der ogsaa en anden Veie at gaae, nemlig den aldeles at ophøre med at lade dem være henlagte under den ene eller anden Functionair, og navnlig henlægge dem til Procuratorerne, Noget, der i Udlandet er talrige Exempler paa, og som vistnok ikke har saa overordentlig stor Betænknelighed. Hvad Skifteforvaltningen angaaer, da er det allerede foreslaaet, at Dødsanmeldelser skulle stee til Politimesteren, hvad der i sig selv er naturligt, og hvorved særdeles Meget vilde være bundet med Hensyn til Veitelse af Skifteforretningerne, thi navnlig i denne Henseende vilde det være særdeles besværligt for Befolkningen, i Tilfælde af, at Retskrebsene udvidedes, altid at være henviist til Dommeren. — Hvad angaaer Thinglæsning af Documenter, da er der ligeledes i Betænkningen fra ifjor foreslaaet en Bestemmelse, væsentlig af det Indhold, som den ærede sidste Taler anførte, nemlig, at naar Dommeren paa den ordinaire Retsdag kommer paa Thingstedet, er

han pligtig til at modtage de Documenter, der ere indleverede til Thinglæsning, og udlevere thinglæste Documenter; ved denne Bestemmelse hæves de Ulemper, der ellers vilde kunne indtræde. — Der er nu tilbage Foged- og Auktionsforretningerne, af hvilke Fogedforretningerne idetmindste efter min Overbeviisning ganske vist maae forblive hos Dommeren, og hvad Auktionsforretningerne angaaer, er efter min Formening det Samme Tilfælde med Tvangsauktioner, der ere Slutningen for al Retsfølgning; derimod er der ikke Noget til Hinder for at lade ogsaa de frivillige Auktioner gaae bort fra Dommeren, men hvad Tvangsauktioner angaaer, er det Modsatte Tilfælde, og jeg maa derfor, hvad jeg ganske i Forbigaaende bemærker, erklære mig imod Slutningen af 1ste Affnit af § 3, at Auktionsforvaltningen i de Rjbstæder, hvori Saabant hidtil har været Tilfælde, indtil Videre skal være forbunden med Borgermestereembedet, da isaafald Afstillelsen af Retspleien og Forvaltningen ikke vil være gennemført. Det forekommer mig imidlertid, at man, navnlig ved de forskjellige Forslag fra Udvalget, har i væsentlig Grad afhjulpet, saavidt muligt, den Ulempe for Befolkningen at være for langt fjernet fra Dommeren, ligesom ogsaa den Udvidelse af Retskrebsenes Antal fra 46 til 58, som Udvalget bragte i Forslag, sigtede dertil, og det vilde derfor være af megen Interesse at høre den høitærede Justitsministers Mening om, hvorvidt han tiltræder disse forskellige Forslag. Den foregaaende Justitsminister har bemyndiget Udvalget til at erklære — som man seer —, at han tiltraadte de Forslag, der vare stillede til selve Udkastet, men forbeholdt sig en nærmere Undersøgelse af Retskrebsenes Ordning. Da der imidlertid neppe er nogen Tvivl om, at Sagen vil blive henviist til et Udvalg, vil dette jo have nærmere Bøilighed til at conferere med Justitsministeren desangaaende.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig to almindelige Bemærkninger, den ene er den, at Detaillen jo nærmere vil finde sin Prøvelse; jeg har forelagt Loven saaledes, som den foresaendes, og jeg skal være villig til at gaae ind paa enhver rimelig Forandring i den, som maatte blive foreslaaet. Den anden Be-